

dannelsen. Men jeg ser frem til, at det er noget af det, vi kan diskutere i forbindelse med det forhandlingsforløb, vi skal have hen over sommeren.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er jo en kompleks størrelse det her, så det virker helt vanvittigt at skulle korte det ned til 1 minut, men jeg vil prøve.

Jeg har to hovedproblemer i hvert fald med den del, der angår læreruddannelsen; jeg er enig i de ting, der er sagt om pædagoguddannelsen.

For det første vedrørende enhedslærerfunktionen: Hvad vil Venstre gøre for, at man i folkeskolen fortsat som lærer har et indblik i den udvikling, en elev gennemgår fra 1. til 9. klasse? For fjerner man enhedslæreren, så er det klart, at det overblik, en lærer forventes at have efter endt uddannelse på seminariet, ikke længere er en forventning, man har til læreren. Spørgsmålet lyder: Hvad træder i stedet?

Det andet er det, der handler om skolen i samfundet, et fag, man har, når man er på seminariet, og som indfører en i, hvad skolens rolle er i samfundet, altså hvordan man anvender folkeskolen som kulturbærende institution eksempelvis.

Hvad skal træde i stedet? Hvordan får læreren en fornemmelse af, hvor vigtig en funktion vedkommende skal ud at have, ikke bare i forhold til børnene, men også i forhold til at være en kulturbærende institution i personificeret udgave?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Med hensyn til hvad det er for en udvikling, eleverne gennemgår fra 1. til 9. eller 10. klasse, vil jeg faktisk henlede fru Rosenkrantz-Theils opmærksomhed på de fælles mål, som folkeskoleforligsparterne har opstillet, for hvad der skal ske undervejs i folkeskoleforløbet.

Hvor man i modsætning til tidligere kun havde de centrale kundskabs- og færdighedsområder, som var: Hvad skal du kunne, hvilke kompetencer skal du have efter 9. klasse?, så har vi nu altså også undervejs mulighed for, også hvis man f.eks. vælger at sige: Jeg vil gerne være en klassetrinlærer, som primært koncentrerer mig om at undervise på et bestemt klassetrin, så er der ikke noget i vejen for, at du sætter dig ned, går på nettet og tjekker ud: Hvad er de fælles

mål i øvrigt for de klassetrin, jeg ikke selv underviser på? Derfor ser jeg faktisk ikke den problematik, som fru Rosenkrantz-Theil nævner her.

Med hensyn til skolen i samfundet har det for Venstre, som jeg også nævnte i min ordførertale, været meget vigtigt, at vi fik fokus på specialpædagogikken. Vi har faktisk prioriteret, at vi foretrækker at have et modul i specialpædagogik frem for at have modulet, der hedder skolen i samfundet. En del af det her med skolen som kulturbærende institution mener vi faktisk kan løftes, hvis det er sådan, at den lærerstuderende har flere af sine praktikperioder på den samme skole, fordi så mener jeg faktisk, man kommer rundt om det den vej.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes måske i virkeligheden, at fru Gitte Lillelund Bech meget godt skitserer, hvor uenigheden ligger, den uenighed, som vi måske kan få noget afklaring på hen over sommeren. Mål handler primært, som fru Gitte Lillelund Bech siger, om, at man ved, hvad eleverne skal kunne.

Nu mener jeg jo, at folkeskolen handler om andet og mere, end hvad eleverne skal kunne. Det handler også om fællesskab, det handler om samarbejde, det handler om selvtilid, selvværd, deltagelse og den slags ting, som jo alt andet lige er en lillebitte smule sværere at måle.

Derfor bliver jeg nødt til at stille spørgsmålet igen, og det kommer jeg nok til at vende tilbage til mange gange hen over sommeren: Hvad er det, man sætter i stedet? For i dag har læreren en forpligtelse til at kunne forstå og have overblik over ikke bare faglige mål, men også personlige udviklingsmæssige mål og have et overblik over elevens forløb og udvikling som helhed fra 1. til 10. klasse. Det skal læreren kunne forstå og arbejde ud fra, når vedkommende er færdig på seminariet.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Det mener jeg faktisk at lærerne også i den fremtidige læreruddannelse kan have, for det er noget af det, som jeg synes også er naturligt at have i de pædagogisk-psykologiske fag.

Jeg er ikke uenig med fru Rosenkrantz-Theil i, at hvis vi ser på folkeskolens formålsparagraf, så taler den om andet og mere end bare kundskaber, og det synes jeg er vigtigt at holde fast i, men jeg mener ikke, at skolen i samfundet er